

Publicerad 2019-11-02 04:35 av Mats Kitok-Lundmark

2019.11.02 lördag. Alla helgons dag

Insomnia

Jag trycker mitt blundande ansikte mot dräpta kuddar och virar ångestpläden runt min alltför förfallna kropp. Summan av tankar cirklar som vråkar över trafikdödade harar och väntar in natten fram till gryningen. Jag pratar med mig själv, min ständige följeslagare som inte lämnat mig än. Men jag kan inte bara gå ifrån mig själv. Inte nu.

Inatt är stora avskedets natt. Låt oss tända ljus och fortsätta med det till nästa år. Med bultande tinningar kryper jag ihop till ingenting. Synbarligen utstött. Mina vänner har inte fått träffa mig än bara. Nattens druva smakar sött, är tjockflytande och lätt berusande. Nu mår jag inte bra. Timmarna har tårt på mitt hopp. Kroppen våndas över sömnlöshetens gång. Så vänder jag på mig och blundar. Och se, där står nattens ro och ber mig hålla ut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats Kitok-Lundmark med Poeter.se id #9445 innehar upphovsrätten